

Mosaics romans

En aquest article coneixereu com són i perquè es feien els mosaics romans.

Els mosaics romans estaven fets amb petites peces anomenades **tessel·les**, per aquest motiu es pot referir a ells també com *opus tessellatum*. Les tessel·les són peces de forma cúbica, fetes de pedra calcària o de vidre o de ceràmica, molt cuidades i elaborades i de diferents mides. El mosaic romà és considerat com una pintura feta de pedra. És un art que viu de la pintura pel que fa a temes es refereix.

Els mosaics romans són fàcils de descobrir per als arqueòlegs si fins ara (any 2017) el seu nombre és molt elevat, però presenten una gran dificultat de conservació. El lloc idoni per a la conservació seria el museu on estan segurs i es cuiden.

Història del mosaic a l'antiga Roma

Al principi, quan l'art del mosaic va començar a desenvolupar-se a Roma, es feia sobretot per decorar els sostres o les parets i poques vegades els sols perquè es tenia por que no oferís suficient resistència a les trepitjades. Però més tard, quan aquest art va arribar a la perfecció, van descobrir que es podia trepitjar sense risc i va començar la moda de fer paviments de luxe.

Quan els romans van conquerir, al llarg del segle II aC., les regions de Grècia i de l'Àsia menor, l'obra de mosaic era ja comuna a tot el món de parla grega. L'art del mosaic va passar amb facilitat al món romà començant així un gènere artístic-industrial, del qual van fer una veritable especialitat.

Els mosaics eren per als romans un element decoratiu per als espais arquitectònics.

Tipus de mosaic

Depenent de la grandària de les tessel·les, dels dibuixos i del lloc de destinació del mosaic, els romans donaven un nom diferent a aquest treball:

OPUS VERMICULATUM : era d'origen egipci i es feia amb unes pedres molt petites, amb les quals l'artista podia dibuixar amb força facilitat les corbes, les siluetes i tota mena d'objectes que poguessin requerir més precisió. Es posaven les tessel·les en una filera contínua que seguia les línies del contorn i dintorn. El nom ve del diminutiu llatí *vermiculus* (de *vermis-is*, cuc). Ho deien així perquè les línies del dibuix recorden les sinuositats

del cuc.

OPUS MUSIVUM: que es feia per als murs. Aquest terme va començar a emprar-se a finals del s. III.

OPUS SECTILE, els dibuixos estaven fets amb pedres més grans i de diferents mides. La tècnica era retallar plaques de marbre de diversos colors per compondre les figures geomètriques, d'animals o humanes. Era una feina molt semblant a la *taracea*. Els millors exemples d'aquest treball es conserven al Palatí de Roma i procedeixen de la *Domus Flavia*, al turó del Palatí.

OPUS SIGNILUM, En aquest lloc hi havia fàbriques de teula, amb les deixalles de les quals s'obtenia una pols acolorida que en barrejar-la amb la calç donava un ciment vermellós molt dur i impermeable. Aquest producte es va emprar bastant a tota Itàlia i a Occident per crear els sòls i com a revestiment de piscines.

